

Det samme gælder de andre ting, der står her. Vi har lagt meget vægt på, at det her forslag til vedtagelse ikke kun handlede om det, der skal forhandles om i den kommende uge, og som der forhåbentlig skal skrives under på i december i år, når stats- og regeringscheferne mødes, men at der rent faktisk lægges vægt på, hvad det er, vi vil med Europa.

Vi mener, at vi har nogle muligheder – men det er *muligheder* – for at gøre EU til et sted, hvor sikkerhedspolitik tænkes radikalt anderledes, end det gøres i øjeblikket i USA; altså få en sikkerhedspolitik, hvor der virkelig lægges vægt på civile instrumenter, civile virkemidler, hele vejen rundt: en ambitiøs bistandspolitik, en fair handelspolitik, konfliktløsning, konflikthåndtering, konfliktforebyggelse. Og der er mulighed for et EU, hvor man virkelig er ambitiøs på klimaområdet og ikke putter sig, som jeg synes man gør i øjeblikket ved på den ene side at sige, at man går ind for, at udslippet af drivhusgasser skal reduceres, helst med 30 pct., mens man på den anden side godt ved, at det rent faktisk ikke er nok, hvis man skal være rimelig sikker på at undgå en faretruende global opvarmning. Og man har meget svært ved rent faktisk at få det omsat til nogle faktiske virkemidler.

For os er det imidlertid vigtigt, at den kritik ikke fører til, at man vender sig mod EU. Vi har brug for EU, vi har brug for at styrke samarbejdet, og vi har brug for, at vi er helt bevidste om, at det ikke bare er et pragmatisk dag til dagsamarbejde, men et politisk samarbejde, hvor politiske holdninger naturligvis strides med og mod hinanden, og hvor vi kæmper for, at centrum-venstre får en langt stærkere indflydelse på den politik, der føres i EU.

Så vil jeg sige om traktaten, som har fået det efter min mening lidt kedelige navn reformtraktaten – det kunne godt have været et lidt sjovere navn, den havde fået – at det, der er afgørende for os, er det samme, der var afgørende, da vi havde forfatningstraktaten til diskussion. Den anbefalede SF, og vi ville have anbefalet den og arbejdet systematisk for, at det var blevet et ja, hvis den var kommet til folkeafstemning. Og det kan vi sige med al den styrke, det giver, når man har haft en intern urafstemning og to tredjedele af ens medlemmer har stemt for det mandat. Det giver os faktisk et stærkt rygstød.

Det meste af det, der var med i forfatningstraktaten, er ført over i reformtraktaten. Det gælder målene og værdierne, som vi lægger meget vægt på. Det er nogle meget klare, smukke vær-

dier: ligestilling, retsstat, minoritetsbeskyttelse, at vi skal arbejde for en social markedsøkonomi, at vi skal arbejde for bæredygtighed osv. Det er ikke lige gyldigt. Nogle vil sige: Nå ja, der står så mange pæne ting i formålsparagraffer. Jamen det er ikke lige gyldigt, om vi har et grundlag, som indeholder nogle værdier, der virkelig peger i den rigtige retning. Og det er heller ikke lige gyldigt, at det også indgår i traktaten, at EU skal arbejde på grundlag af disse værdier og målsætninger både udadtil og indadtil.

Det, der har haft stor betydning for os, og som også er med, er charteret om grundlæggende rettigheder. Og det fremgår tydeligt af dokumentet, som ligger nu, at det vil blive juridisk forpligtende, selv om selve dokumentet ikke indgår direkte i traktatteksten.

For os har det også stor betydning, at Europa-Parlamentet bliver medlovgiver, får større indflydelse på mange områder. Det er jo en del af, at man går over til flertalsafgørelser, som nogle herinde er inderlig imod. Vi mener, at det er en klar fordel – jeg vil lige bede om, at man hvisker – at man får Europa-Parlamentet ind som medlovgiver, fordi det rent faktisk er folkevalgte, der sidder i Europa-Parlamentet, og fordi der er en langt mere åben adgang til Europa-Parlamentets medlemmer, end der rent faktisk er til medlemmerne af Ministerrådet og Kommissionen.

Så synes vi, at den nydannelse, der består i, at 1 million borgere fra et passende antal lande, som det hedder, kan bede Kommissionen om at stille forslag, er en interessant og god nydannelse. Og jeg er helt sikker på, at det er en nydannelse, der vil blive brugt aktivt, hvis ellers det lykkes at få denne traktat igennem, som den ser ud på nuværende tidspunkt. Vi vil i hvert fald bidrage til, at den mulighed bliver brugt aktivt.

Så får de nationale parlamenter lidt større indflydelse, den er ikke voldsomt stor, men det tæller dog på plussiden.

Kl. 14:17

Det, der så i øvrigt tæller på plussiden for os, er styrkelsen af forsvars- og sikkerhedssamarbejdet, altså FUSP'en – der er ikke tale om nogen voldsom styrkelse, men der er dog en styrkelse – de ændrede og mere enkle stemmeregler; og at vi får et separat energifsnit.

Det har vi aldrig haft før. Hidtil er energipolitik udelukkende ført under indre markedsbestemmelserne. Det er et væsentligt og særdeles overset fremskridt, at vi nu får et separat energikapitel, hvor man har mulighederne for også at træffe beslutninger om vedvarende energi, for at